

rövid. Rajtuk kell kezdeni, asszonyokon. Ő lelükre fenekszik a Sátán, őket sújtja a sors, hogy ne legyen kinek meggyónják hitük és egyetlen egy anyanyelvük szerint bűneiket. Az ő lelkeiket fenyegeti a pusztulás s bizony elvesz e nép, ha elveszett a nép anyáinak hite; Isten pedig, ki kiválasztja maga céljára a maga küldötteit, Lukács evangélista szavával égette parancsát a tekergő barát szívébe, mondván:

„Azért jött el az Istennek fia, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett.”

Bálint szerzetes kezénfogva vezeti a térdeplőhöz azokat, akiket a hitben elkallódás veszélye leng körül. Jött, hogy Isten nevében megkeresse és megtartsa azt, aminek elveszni nem szabad...

Lehajtott fejjel, egymásután járulnak elébe s suttogják fülébe illedelmes bűnvallásukat. Hosszú soruk mögött egyetlen férfiember áll. Máté az. Égő arccal, leszegett fejjel várakozik az asszonysereg mögött. Dávid ott lapul a csűr oldalánál, ölelésnyi távolra tőle s mint a megbűvölt, úgy kúszik egy-egy lépést Máté után a gyóntató felé.

Ignác Rózsa.

CSEREI SZASZ LÁSZLÓ:

VIG VIRÁG KELYHÉRE SOHSEM HULLHATOK...

Mint harmatcsepp,
ki csúf pókhálón fennakadt
— mely elzárja
az erdőn futó utakat. —

Vig virág szép
kelyhére sohsem hullhatok.

Csak lebegve
vergődök ég és föld között,
mint harmatcsepp,
ki pókhálóba ütközött.